

محفل انس با قرآن ویژه مدیران - روز سه‌شنبه ۹۶/۱۰/۱۲

تفسیر تعبیر قرآنی غیب

امام باقر (ع) درباره معنای غیب در عبارت «یومنون بالغیب» بیان کرده‌اند که مقصود از غیب، قیامت، قیام قائم آل محمد (ص) و رجعت و بازگشت (برخی از مردم به دنیا بازمی‌گردند) است. الف و لام در بالغیب، معرف جنس است و همه غیب‌ها و اسرار از جمله معجزه‌های انبیا، خداوند، فرشتگان، کیفیت زنده کردن مردگان، برزخ و قیامت و غیره را شامل می‌شود.

بنابر صفحه سوم کتاب تفسیر نور، قرآن هستی را به دو بخش عالم غیب و شهود تقسیم می‌کند.

عالم غیب به خداوند، فرشتگان، معاد و حضرت مهدی (عج) اطلاق شده است. متقین به کل هستی ایمان دارند ولی دیگران فقط آنچه را می‌بینند و احساس می‌کنند، قبول دارند و حتی توقع دیدن خدا را با چشم سر دارند و چون نمی‌توانند ببینند، پس ایمان نمی‌آورند. همان‌گونه که به حضرت موسی (ع) گفتند «وقالوا لن نومن لك حتى نرى الله جهره (بقره ۵۵)» چنین افرادی هنوز در دایره خوی حیوانی هستند، از مدار حیوانی بیرون نیامده‌اند و راه شناخت و فهم را منحصر به محسوسات می‌دانند و می‌خواهند همه چیز را از طریق حواس درک کنند. چنین افرادی درباره قیامت می‌گویند: «ما هی الا حیاتنا الدنیا نموت و نحیا و ما یهلکنا الا الدهر» یعنی روزگار ما را از بین می‌برد و جهان دیگری به غیر از دنیا وجود ندارد.

عالم شهود جهان هستی و مافیهاست که دیده می‌شود. متقین به جهان غیب ایمان دارند که برتر از علم و فراتر از آن است. در درون ایمان یک عشق، علاقه، تعظیم و تقدیس و ارتباطی نهفته است که در علم نیست.

اگر علم تبدیل به ایمان و یقین شود، رشد و هدایت به سراغ انسان می‌آید «اللهم انی اعوذ بک من علم لا ینفع»